

SOROPTIMA

FRA KRISESENTERET:
Nærhet i
avstandens tid

SONJA MYHRE HOLTEN:
En personlig
fortelling

DIGITALT SEMINAR:
Vold i nære
relasjoner

TEMA
Mangfold og tverr-
kulturelle prosjekter

Fra unionspresidenten

Kjære soroptimister!

Når dette leses er det 1 år siden verden ble rammet av en global pandemi som fremdeles er høyst til stede. Vi har vært nødt til å følge de restriksjoner vi får fra våre myndigheter, og for meg selv er det blitt helt naturlig å holde avstand og ha liten sosialkontakt. Vi kommuniserer mer og mer online, som den naturligste sak, men jeg tror de fleste av oss venter på muligheten til å møtes ansikt til ansikt, for å utveksle ikke bare gode ideer, men også gi klemmer. Når dette kan skje er veldig usikkert, og derfor har unionsstyret i samråd med SI Ålesund besluttet å avlyse fysisk L&R møte i Ålesund, men i stedet kjøre helgen digitalt.

Dette var en veldig vanskelig beslutning å ta, men jeg kan love dere et spennende landsmøte, der vi setter fokus på FNs bærekraftsmål. Vi skal få besøk av både interne og eksterne foredragsholdere samt gi dere en kulturell opplevelse av høy klasse.

Vår intensjon er at både landsmøtet og representantskapsmøtet blir åpnet for alle og påmelding vil bli lagt ut i løpet av mars. Soroptima har denne gangen satt fokus på mangfold. Vi trenger ikke gå lenger enn til vår egen organisasjon for å oppleve det positive som ligger i mangfold. Av unionens tillitskvinner er det kun to distrikt som ikke er representert.

Vi har i klubbene et mangfold i yrker, alder og erfaringer og vi bor i et land med kulturelle ulikheter fra sør til nord og fra øst til vest. Som det står i en av artiklene «Mangfold betyr at flere perspektiver kommer på banen og brytes mot hverandre. Nye tanker og kreativitet har bedre vekstvilkår der det er

mangfold enn der alle er like». Dette mener jeg er styrken i vår organisasjon.

I januar startet jeg opp med presidentens møte, et møte mellom meg og klubbpresidentene i samarbeid med unionens tillitskvinner. Dette er et møte som kjøres gjennom zoom og intensjonen er å nå ut til klubbene med informasjon, samt gi inspirasjon og motivasjon til å opprettholde fokus i en vanskelig Corona situasjon. Her kan deltagerne også kunne komme med spørsmål, og utveksle erfaringer. Tema på det første møtet var «Hvordan bruke digitale plattformer til klubb- og styremøter – hva er positivt og hvilke utfordringer gir det oss». Det planlegges å gjennomføre ytterligere 3–4 møter før utgang av inneværende soroptimistår. Klubbene gis anledning til å komme med ønske om tema utover det som allerede er planlagt – ekstensjon, mentoring, prosjektarbeid og rapportering (PFR).

Referat fra møtene vi dere finne under <https://intranett.soroptimistnorway.no/om-oss/presidentens-moete/>

Soroptimisthilsen

Randi Mordal Hessen
Unionspresident

Norsk Soroptima kommer ut med fire nummer årlig og er medlemsblad for Norges 1600 soroptimister. Som del av Soroptimist International, en NGO (non governmental organisation) for kvinner, er vi tilknyttet FN med representanter i FNs organer i New York, Genève, Wien, Roma, Paris, Nairobi og Bangkok. Soroptimistene har spesiell konsultativ status i FN og er akkreditert i Europarådet. Organisasjonen er en upolitisk sammenslutning av klubber og arbeider for internasjonal forståelse, vennskap, fremme av menneskerettighetene, bedring av kvinners stilling i alle samfunn, respekt og forståelse for andres arbeid.

Innhold

- 4 Kvinner og jenter under og etter Covic-19-pandemien
- 5 Nærhet i avstandens tid
- 6 Det mangfoldige mangfoldsbegrepet
- 8 Sunita Mistry forteller sin historie
- 10 Sonja Myhre Holten: En personlig fortelling om å tilhøre en språklig minoritet
- 12 Moldovakomiteen og arbeidet Unionen gjør nasjonalt
- 14 Soroptimistprofilen: Solveig Beda-Carin Haug Urdal
- 17 Bokomtaler
- 18 Digitalt seminar om vold i nære relasjoner
- 20 Brønnprosjekter i landsbyen Soltanesti
- 22 VANNdring med Larvik Soroptimistklubb
- 23 FN-dager

Fra redaksjonen

Temaet for dette nummeret er MANGFOLD. FNs «Verdensdag for kulturelt mangfold og for dialog og utvikling» markeres 21. mai. FN viser til at kulturelt mangfold er en verdifull ressurs for å nå bærekraftmålene. Markeringen gir oss god anledning til å lære mer om å leve sammen på tvers av ulikheter. Klubbens tverrkulturelle prosjekter skaper kontakt mellom kulturer over landegrensene. Soroptimister skaper virksomhet som gir noe tilbake til begge parter. Dette er en virkeliggjøring av FNs mål med Mangfoldsdagen – en verden der ulike kulturer utvikler viktige områder i fellesskap.

I Norge tolket vi lenge mangfold til bare å handle om etnisk mangfold. Nå er både etnisitet, kjønn, alder, seksuell orientering og funksjonshemming med i mangfoldsbegrepet. Kvinner møter ofte dobbelt diskriminering – både som minoritet og som kvinne. I dette nummeret kan du også lese om Covid-19 og konsekvensene for utsatte kvinner. Og du kan la deg inspirere av soroptimistprofilen!

God lesing!

Kvinner og jenter under og etter Covid-19-pandemien

Covid-19-pandemien har globale og helsemessige konsekvenser for svært mange mennesker. En slik krise øker og forsterker ulikheter mellom kjønn verden over. Resultatet blir ofte store utfordringer for jenter og kvinner, særlig i den fattige delen av verden.

Før pandemien opplevde ca. 1 av 3 kvinner og jenter fysisk eller seksuell vold, særlig i hjemmet. Under pandemien er dette problemet blitt gradvis større, da ofrene ofte blir holdt hjemme og ikke kommer seg vekk fra voldsutøveren.

Kvinner rammes også sterkt økonomisk. Tall fra FN viser at pandemien vil presse 47 millioner kvinner og jenter inn i ekstrem fattigdom innen 2021.

De aller fattigste bor ofte tett med liten tilgang til rent vann og med dårlige sanitære forhold. Derfor blir det vanskelig å gjennomføre riktig smittevern. Resultatet bli ofte smitte og sykdom. De har ikke oppsparte midler til mat og medisiner og ofte ingen form for sosialt nettverk. Stort sett er alle skolene blitt stengt under pandemien.

I mange land blir unge jenter giftet bort og får barn før de rekker og fullføre en utdannelse.

2010 opprettet FN en egen organisasjon, UN Women, som jobber for å styrke jenter og kvinners stilling over hele verden. FNs bærekraftsmål nr. 5 –

Likestilling mellom kjønnene skal sørge for full likestilling, styrke kvinners stilling og stoppe diskriminering av kvinner.

Fra krisesenteret:

Nærhet i avstandens tid

Beskyttelse, trygghet og stabilisering

Stiftelsen Blå Kors har drevet krisesenter i over 40 år her i Fredrikstad. Som diakonal virksomhet er vår oppgave å utøve nestekjærlighet og medmenneskelighet i praksis – i ord og i handling. Som krisesenter er vår oppgave å ivareta og beskytte mennesker som har blitt utsatt for vold eller overgrep fra en partner, familie eller andre. Vi tilbyr beskyttelse, sikkerhet, trygghet, råd og hjelp. For å bistå mennesker som er i en krise og noen ganger traumatisert – er tillit en avgjørende faktor. Vårt arbeid bygger på å fremme trygghet, relasjon og muliggjøre regulering, både i avstandens tid og ellers.

Covid-19 har endret noen ting, blant annet er det flere voldsutsatte som flytter hjem til voldsutøveren igjen enn tidligere. På landsbasis er ikke forskjellen stor, men lokalt er det en økning. Færre barnefamilier oppsøker oss, denne endringen er også lokal. De fleste har kortere botid på senteret. Om det er Covid-19 eller om andre faktorer som påvirker er vanskelig å svare på. Antall brukere på krisesenteret varierer hvert år og det finnes ikke noen tydelige mønstre i

statistikken over år. Det betyr ikke at vold i nære relasjoner er over eller redusert. All forskning viser at vold i nære relasjoner øker ved samfunnskriser. Men i avstandens tid der isolasjon er omsorg – hvem skal da se hva som skjer bak de lukkede dører. Hjemmet er fortsatt den farligste plassen for mennesker utsatt for vold i nære relasjoner.

Hvordan gjør man det? Når omsorg er å holde en meters avstand, bruke munnbind og ha minst mulig kontakt med andre. På Krisesenteret bor flere familier sammen, de deler kjøkken, bad og stue. Ansatte jobber turnus og er til stede i hjemmemiljøet til våre beboere. Arbeidshverdagen er uforutsigbar, og ingen vet hva som venter når arbeidsdagen starter.

Covid-19 og smitteverntiltak har påført endringer, men endring er en del av vårt fagfelt. Vi har som vi gjør med mye annet, tilpasset tjenestene våre, i denne omgang til smittevern. Vi, og ikke minst våre brukere, er avhengig av relasjonsbygging og tillit i våre tjenester for at det skal fungere. Vi tilbringer like mye tid sammen med brukerne, men med litt mer avstand, noen ganger med munnbind og noen ganger med

hansker. Vi endrer møbleringen i rommene våre, sånn at smittevern kan opprettholdes. Men vi endrer ikke møte med mennesker. Vi tar menneskers opplevelser på alvor. Vi tar ikke lengre nye brukere i hånda ved første møte, men vi smiler og tar gjerne hånda til hjertet og sier; «Hei velkommen, jeg heter ...» Det er mange måter å vise omsorg og nærhet på. Ansatte på krisesenteret har gode erfaringer med det. Vi møter mange ulike mennesker hvert år som vi må skape et tillitsforhold til. Måten vi opparbeider tillit på varierer fra person til person. Dette er et av våre fagområder. Vi er vant til å omstille oss ved nye forutsetninger. Ansatte ved krisesentrene defineres som personell i kritisk samfunnsfunksjon. Vi har en viktig funksjon for familier i krise, og derfor har hele tiden vårt tilbud vært å opprettholde ordinær drift.

Marie Lindén

Det mangfoldige mangfoldsbegrepet

21. mai er FNs Verdensdag for kulturelt mangfold og for dialog og utvikling.

FN framhever at dialog mellom kulturer, både mellom land og innen nasjonene, er en forutsetning for en fredelig utvikling i verden og angår alle bærekraft-målene. Dialogen må bygge på innsikt og forståelse for kulturelle forskjeller og likheter. Dette krever både mot og åpenhet for det som er ukjent. Mangfold betyr at flere perspektiver kommer på banen og brytes mot hverandre. Nye tanker og kreativitet har bedre vekstvilkår der det er mangfold enn der alle er like.

I Norge så vi lenge på oss selv som et veldig homogent land. Kamp for kvinners rettigheter, var en kamp for alle kvinner. Soroptimister arbeider for at kvinner i ulike kulturer skal være likestilt, ha tilgang til utdanning og jobb, være trygge for sitt liv og ikke bli diskriminerte på grunn av kjønn eller familiebakgrunn. Da innvandrere og flyktninger begynte komme i 70-årene, ble det viktig å forstå hva det nye mangfoldet innebar. I solidaritet med innvandrerkvinner

involverte soroptimistene seg raskt i flerkulturelt arbeid. Målet for mye av dette arbeidet har vært å bidra til at kvinner som kommer fra andre kulturer, får et nettverk som letter overgangen til det norske. Hva likestilling innebærer for kvinner, må erfares.

Mangfold – begrepet utvikler seg

Da «Mangfoldsåret» i Norge ble lansert i 2008, ble det lagt vekt på at det var etnisk mangfold og integrering det skulle handle om. I tråd med den internasjonale utviklingen inkluderes nå både kultur, etnisitet, kjønn, seksuell orientering, alder og funksjonshemming i mangfoldsbegrepet.

Nasjonale minoriteter og urfolk

Samtidig har også forståelsen av hvem som regnes som minoriteter utviklet seg. Europarådets konvensjon om nasjonale minoriteter ble ratifisert av Norge

i 2002 og førte til at følgende folkegrupper med lang tilknytning til Norge ble anerkjent som nasjonale minoriteter: jøder, kvener, rom, romanifolket (tatere/de reisende) og skogfinner.

Det er likevel et stykke igjen til likestilling

Fortsatt opplever mange at de diskrimineres, og den offentlige anerkjennelsen og plikten til å verne om deres språk og kultur er lite kjent. FN vedtok «Urfolkserklæringen» i 2007, men fortsatt diskrimineres urfolk i mange land. Også i Norden har samenes kamp for sine rettigheter vært lang og strevsom. Samene i Norge har selv valgt å ha status som urfolk, ikke nasjonal minoritet.

Etnisk og flerkulturelt mangfold

Samfunnsutviklingen de siste tiårene, særlig de prosessene som det har blitt vanlig å vise til med begrepet globalisering, har gjort

Norge åpner mot andre deler av verden. Samtidig har krig og uro i verden ført til en økning av flyktninger og asylsøkere. Når Norge beskrives som et flerkulturelt mangfoldig samfunn, skaper det motstand hos mange. Integrering er et viktig satsingsområde og krever dialog.

Språklig likestilling

Språk og kultur er tett knyttet sammen. I den nye språkloven har samisk og tegnspråk status som

nasjonale språk. *Samiske elever og tegnspråklige elever har rett til undervisning i og på eget språk*, men fortsatt mangler det tilstrekkelig lærerkompetanse og lærebøker. Staten skal også sikre vern av de andre nasjonale minoritetens språk og kultur. Minoritets elever med annet hjemmespråk enn norsk, kan få flerspråklig støtte, men bare til de kan følge undervisningen på norsk.

Majoritet, minoritet og makt

Noen minoriteter er lite synlige og

har liten gjennomslagskraft, andre har større tilgang til samfunnets goder. Kvinner har mindre makt enn menn. Er du kvinne og minoritet, må du kjempe for makt og synlighet på to fronter. Motstanden kan være stor. Myndighet over eget liv er noe mange minoritetskvinner må kjempe for. Soroptimistenes innsats kan bidra til at den kampen blir mindre ensom. Soroptimistenes tre E-er, «empower, educate, enable», er rettesnor for arbeidet.

Det er nå 100 år siden den første Soroptimistklubben ble stiftet i Oakland, USA

For 100 år siden ble den første Soroptimistklubben stiftet i Oakland, USA. I dag er det 72000 medlemmer spredd over 121 land. Klubbens virksomheter med lokale og internasjonale prosjekter bidrar til å sette kvinners liv og rettigheter på dagsorden. Den internasjonale dimensjonen skaper nettverk mellom soroptimister verden over. Slik styrkes både bevisstgjøring og handlekraft. Soroptimistene har en viktig rolle å spille i en verden der veien frem til likestilling for kvinner fortsatt er lang. I neste nummer av Soroptima kommer det mer om 100-års markeringen.

BRIGHT PAST
BRILLIANT FUTURE

Sunita Mistry kom til Norge første gang i 1988. Hun har med seg en kulturell ballast fra fire forskjellige land: Kenya, India, England og Norge. Sunita har hele tiden vært innstilt på å være i jobb og har skaffet seg ny kompetanse underveis når det har vært nødvendig. Her forteller hun om sin innsats for å integrere seg – og om et liv som har hatt sine utfordringer. Hun er en inspirasjon med sin ståpå-vilje.

Sunita Mistry

Sunita Mistry forteller sin historie om å lykkes i det norske samfunn.

Jeg er født i Nairobi, Kenya i 1960. Kenya var engelsk koloni frem til 1963, da landet ble selvstendig. Her bodde jeg med mine indiske foreldre, bror og søster til jeg var 10 år gammel.

I 1970 bestemte familien min seg for å flytte ut av landet til England. Folk fra India var ikke lenger like ønsket i Kenya. I England måtte vi da etablere oss helt på nytt. Pappa startet en liten familiebedrift hvor alle måtte hjelpe til. Jeg fullførte barne/ungdomsskole og videregående skole i London. Etter hvert fikk jeg meg stilling som assistent i et advokatfirma. I 1981 mens jeg fremdeles jobbet, tok jeg privatsekretær-utdanning og utdanning som «Legal Assistent». Denne sommeren traff jeg min ektemann. Han hadde kommet med familien sin til Norge som 16-åring. Han tok videregående skole og deretter markedsøkonomi på kveldstid og lærte seg godt norsk. Vi giftet oss i 1982 og jeg ble med til Norge. Den første tiden var ganske strevsom. Jeg startet

Foto: Privat.

raskt med norskundervisning. Staten bekostet den gang førti timer norsk undervisning. Dette var ikke godt nok til å få en jobb. Men da skaffet jeg meg privat norsk språkundervisning i 6 mnd.

Etter en stund meldte jeg meg på arbeidskontoret og fikk 8 mnd. vikariat på et båtbyggeri på FMV i Fredrikstad. Språket ble ikke noe problem her hvor mange av arbeid-erne var engelsk- og norsktalende!

Foto: Privat.

Deretter ble det enda et vikariat, det var ikke lett å få noe fast.

I 1984 fødte jeg en liten gutt, men siden han var født altfor tidlig, klarte han seg ikke og vi fikk ikke beholde ham. De neste årene hadde jeg mange ulike vikariater, men aldri noen fast stilling. Barn nummer to kom i 1986. Han var også veldig for tidlig født, veide bare 1200 gram. Mye jobb og strev, men denne gangen gikk det bra. Etter et par år, fikk jeg endelig fast jobb, 50 % stilling i HVPU (Helsevern for Psykisk Utvikling). Samtidig tok jeg utdanning i regnskap, administrasjon og ledelse.

Det hadde vært mange forandringer i livet. Vi valgte likevel å flytte tilbake til London i 1988. Jeg fikk tilbake stillingen min i advokatfirmaet. Vi ble i London ett år, før vi flyttet tilbake til Norge. Heldigvis hadde jeg permisjon fra stillingen i HVPU mens vi var i England.

Lykken var stor da denne stillingen ble utvidet til 100% fast!

Ett par år senere kom barn nummer tre. Dette ble et vanskelig svangerskap og et altfor lite barn.

Nå jobber jeg som økonomiansvarlig i Viuno A/S (Vekst bedriften) og har vært der i over 30 år. Jeg stortrives her i Norge med to flotte sønner, nydelige svigerdøtre og barnebarn

Når jeg blir spurt om hva andre immigranter bør gjøre for å bli integrerte, svarer jeg: Du må være åpen og nysgjerrig, lære deg det norske språket og tenkemåten, skaffe deg en del norske venner og skaffe jobb så fort som mulig. Jeg spurte om jeg kunne bli med i en syklubb med bare norske damer. Dette er veldig lærerikt og hyggelig. Hyggelig for meg å fortelle om min kultur og levemåte også. Jeg var i flere år medlem av Borge

Soroptimistklubb. Det er en fin måte å skaffe seg venner på, være med i det som skjer der man bor og samtidig gjøre noe nyttig for kvinner i andre land.

Familien vår er blitt en trespråklig familie (indisk, engelsk og norsk) og svigerdatter fra Sverige. Vi holder på vår kultur, men er samtidig integrert i norsk kultur, mat og levemåte. Vi feirer indisk jul for å vedlikeholde Indisk kultur og feirer norsk jul som alle andre.

Vi stortrives her i Norge, barna har utdannet og etablert seg her, en som advokat og en som psykolog. Svigerdøtrene mine har utdannet seg til førskolelærer og lege.

Dette er vårt hjem og vi kunne ikke tenke oss å flytte til noe annet sted. Vi er like mye indiske som norske. Norsk språk har blitt vårt hovedspråk.

Sonja Myhre Holten (56) er seniorrådgiver i Språkrådet. Hun er selv døv og snakker norsk tegnspråk. Samfunnet skaper mange hindringer for den som er døv og hørselshemmet, det mangler mye for en god tilrettelegging. I utdanning og sosialt samvær med personer som ikke kan tegnspråk, gir tegnspråktolker tilgang til majoritetssamfunnet. Dette er ikke alltid lett å ordne. Den nye språkloven som behandles i Stortinget i løpet av våren 2021 gir tegnspråk anerkjennelse som nasjonalt språk.

Foto: Erlend Lønnum.

Sonja Myhre Holten:

En personlig fortelling om å tilhøre en språklig minoritet

Livet ble totalt endret da jeg gikk fra å være lett tunghørt til å bli døv da jeg var 18 år. I 1983 gikk jeg på språklinjen, som det het den gang. Med hjemmespråk som norsk og italiensk var jeg tidlig interessert i språk. Jeg begynte å lære meg norsk tegnspråk og arbeidet på nåværende Signo (en stiftelse med tilbud til døve og hørselshemmede) etter endt videregående skole. Der fikk jeg nye nettverk i døvesamfunnet, ny kunnskap om at norsk tegnspråk var et ekte språk. Men jeg merket fort at jeg ble behandlet annerledes i kraft av at jeg var døv, både i samfunnet og i jobb. Dette forundret meg og vekket et engasjement i de påfølgende år i kampen for anerkjennelse av norsk tegnspråk og tegnspråkliges likestilling i samfunnet.

Jeg måtte ta spesialpedagogisk utdanning, ellers fikk jeg ikke jobbe som lærer i de statlige spesialskolene. Jeg lærte fort at spesial- og audiopedagogene i det offentlige ble og blir betraktet som eksperter på sårne som meg. De har ennå hegemoniet over døve og hørselshemmedes liv og utviklingen av norsk tegnspråk. Dette er den eneste språklige minoriteten der ikke-medlemmer er «eksperter» på medlemmenes utvikling av identitet, hvordan medlemmenes følelsesliv er, og som forteller hvordan det er å være døv i et hørende samfunn. Dette er med på å nedvurdere minoritetens språk og kultur.

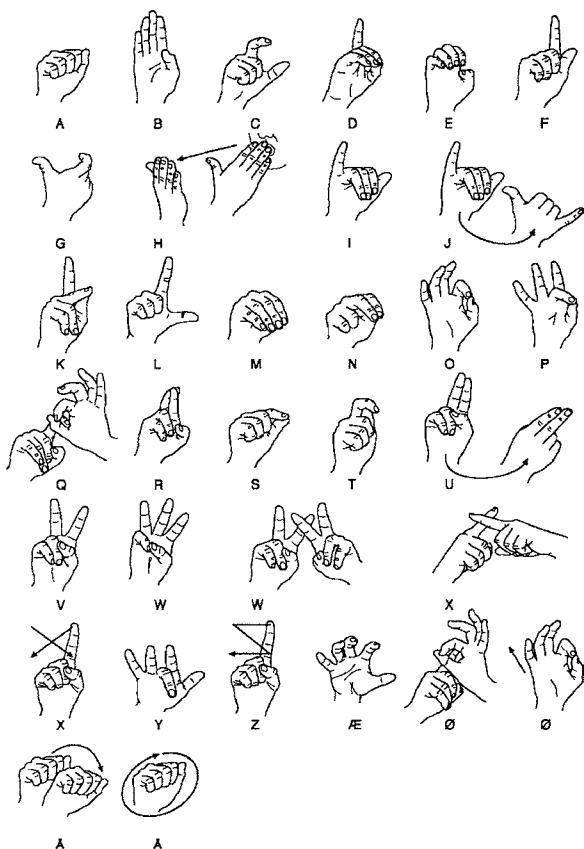
For samene var det de offentlige representantene i kirken og skolen som opphøyde seg til «eksperter». Tegnspråklige døve og hørselshemmedes parallell er

opplærings- og den medisinske sektoren. Samfunnet for øvrig driver med utstrakt diskriminering av døve og hørselshemmede basert på ufullstendig forståelse og manglende kunnskap.

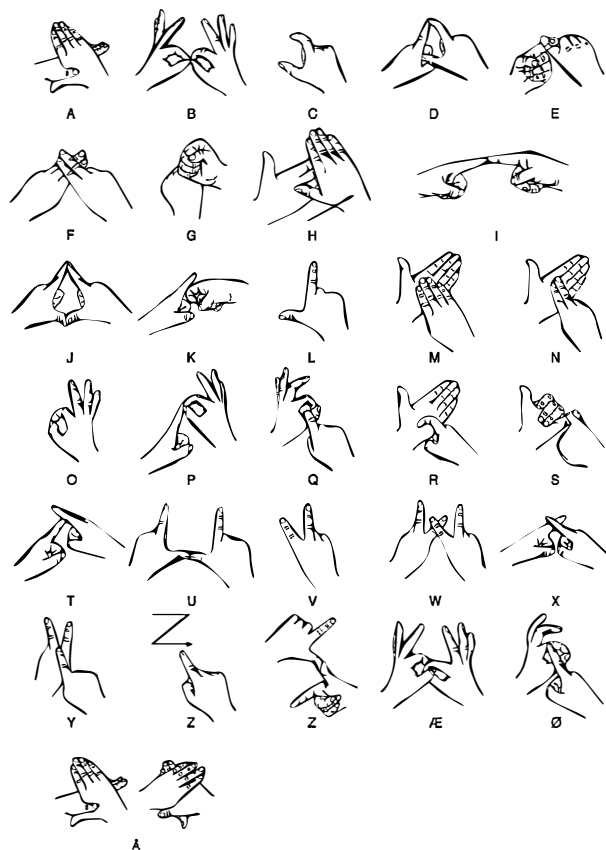
Da jeg ønsket meg nye oppgaver for å gjøre karriere, fikk jeg vite at jeg trengte hovedfag. Med et lite barn hjemme og i full jobb, gikk jeg i gang med å studere master i tegnspråk på deltid.

Ved fullført master, søkte jeg om å kunne arbeide direkte med foreldre til nyoppdagede døve og hørselshemmede barn. Da fikk jeg tilbakemelding om at siden jeg selv er døv, ville jeg ikke være nøytral. Dessuten kunne nye foreldres sorg over barnets hørselshemming, forverres ved å møte voksne døve (!!) Som fagperson ble jeg dermed ikke tatt på alvor siden jeg var døv.

DE NORSKE HÅNDALFABETENE

ENHÅNDSALFABETET

TOHÅNDSALFABETET

I dag vet jeg at dette var rett og slett diskriminering basert på funksjonshemming. Men noen trengte min ekspertise, og jeg fikk stilling som rådgiver i Språkrådet etter konkurranse med andre svært kvalifiserte søkere.

I dag er jeg fagperson fullt og helt og arbeider for å implementere språkpolitikken knyttet til norsk tegnspråk og dets brukere. Jeg har vært involvert i arbeidet som danner bakgrunnen for den nye språkloven.

Den nye språkloven, tegnspråkets stilling styrket

Språkloven som våren 2021 er til behandling i Stortinget, anerkjenner tegnspråk som et fullverdig språk og lovfester det som likestilt med de andre nasjonale språkene. Norsk tegnspråk har tradisjonelt hatt lav prestisje og har av mange heller ikke vært ansett som et språk, men heller som et hjelpemiddel for en funksjonshemmet gruppe. Nå er det anerkjent at norsk tegnspråk er et fullverdig språk på

linje med de andre nasjonale språk.

Døve og hørselshemmede elever som har tegnspråk som førstespråk, kan kreve undervisning i og på sitt eget språk (opplæringslovens §2.6). Språklige rettigheter handler om tilgang til språk, om utvikling og bruk av førstespråket i direkte kommunikasjon med andre.

Moldovakomiteen og arbeidet Unionen gjør nasjonalt

Norgesunionen er som vi vet «Mature Union» for foreløpig fem, enkeltklubber i Moldova. Intensjonen er at vi skal bidra med kunnskap om hvordan SI fungerer som organisasjon, og hvilke forpliktelser både klubbene og det enkelte medlem har. Norgesunionens prosjekt startet i 2006 som «Hope is a waking dream – a decent life for young women in Moldova» med midler fra TV-aksjonen Drømmefanger.

I 2010 ble prosjektet videreført som «Hopes and dreams for everyone» finansiert av Soroptimist International. Målgruppen ble endret til også å omfatte gutter. Fra 2014 fikk 218 ungdommer (94 jenter og 124 gutter) mellom 12–17 år fra internatskoler i Moldova, opplæring og trening i livsferdigheter og karriereveiledning. «Life skills» (livsmestring).

Norgesunionen støtter også via sitt arbeid, Child Rights Information Center (CRIC) som er en ikke-statlig organisasjon, opprettet i 1999 i Moldova.

I perioden 2015-2020 år har 22 ungdommer (12 jenter og 10 gutter) fått støtte til videregående yrkesopplæring. Sosialarbeidere fra CRIC er ansvarlige for gjennomføringen av prosjektet. Norgesunionens kontakt i CRIC er

Tanya Stilhari. Hun er veldig opptatt av å gjøre et godt arbeid med ungdommene og vi har særdeles god kontakt med henne, både via telefon og via e-post. Ungdommer som kommer med i programmet er svært utsatte og sårbare. De kan komme fra store familier, fattigdom, alkoholproblemer hos forelder(e), bli utsatt for trafficking og andre helseproblemer. Stipendet gir dem mulighet for å være økonomisk uavhengig av familien mens de går på skolen. For det andre blir prosjektet sett på som en kilde til følelsesmessig og informativ støtte når man møter ulike livssituasjoner og en sterk motivasjon for å fortsette å studere.

Alle programmene de har er utviklet og implementert, basert på forskning og på barns rettigheter. CRIC sin visjon er et «samfunn som respekterer alle barna og

behandler dem som mennesker med hele spekteret av rettigheter». CRIC sitt oppdrag er å bidra til et muliggjørende rettighetsmiljø, styrke pliktens bærere og gi rettighetshaverne rett til å kreve sine rettigheter. Soroptimist International, og Norgesunionen er en av mange partnere i deres arbeid. De har nasjonale og internasjonale partnere og donorer. Den Svenske ambassaden sitter i styret via Virginia BÎLICI, Programme Officer, Embassy of Sweden in Chisinau.

Norgesunionens arbeid

Norgesunionen har mange medlemsklubber som støtter vårt felles prosjekt og arbeidet i Moldova. Det er en glede og en nødvendighet for at arbeidet med å utdanne ungdommer kan skje i såpass stor skala, slik at de har mulighet for å få et

bedre liv. Moldovakomiteen vil takke alle som har bidratt til dette. Vi opplever at det er slike felles anstrengelser og synlig giverglede som gjør oss til soroptimister, og som kan få nye til å ville delta i vårt arbeid.

De norske klubbene arbeider lokalt i sitt område og følger dermed opp sine klubber i Moldova. Moldova-komiteen i Norgesunionen har som sin oppgave å støtte opp om arbeidet våre norske fadderklubber har i Moldova. Det gjøres via kontakt og arrangement av årlige turer til Moldova og ved felles møter med de norske klubbene. Det er pr. i dag fem fadder/vennsskapsklubber i Norge. Nisporeni og Follo/Rygge, Chisinau og Tønsberg, Causeni og Holmestrand, Stefan Voda og Larvik, Edinet og Sandefjord. Cantemir og Fredrikstad er i startgropen på å bli chartret. Det hadde skjedd i år, men koronaen kom og vi har ikke kunnet delta på tur til Moldova i 2020.

Norgesunionens Moldovakomite har i løpet av de siste to årene hatt flere møter med disse fadderklubbene. Ina M. Hagen i Sandefjord Soroptimistklubb har på disse møtene stilt sitt vakre hjem til disposisjon hver gang. Vi er da sånn noenlunde i midten av alle fadder/vennsskapsklubber som har prosjekter i Moldova pr. i dag. Det er viktig å understreke Inas innsats for oss, hun lager suppe til

oss alle, med oppskrift fra Sandefjord Soroptimistklubb sin eminente suppekalender som vi kan kjøpe til

inntekt for vårt og deres prosjekt. Etterspør gjerne denne, helt utrolige supper!

Møtene med fadderklubbene i Norge er bra for Norgesunionens prosjekt «Educating Youth for the Future».

Informasjon deles, nye ideer fødes og det lokale arbeidet styrkes via kunnskapen og ikke minst erkjennelsen om at vi er et felleskap i et svært viktig nasjonalt prosjekt. Møtene vi har hatt har vært svært nyttige, og det har vært gitt uttrykk for at det har vært bra for de norske fadderklubbene. Vi deler erfaringer, utfordringer og innspill til nye tiltak.

Det som skjer når vi møtes er at alle forteller om sine klubber i Moldova, hva klubbene i Moldova får til under svært vanskelige kår og hvordan de norske klubbene bistår med inspirasjon og motivasjon. Det skjer gjennom lokale økonomiske bidrag av forskjellige slag. Av erfaring opplever vi at det er svært

viktig å skape menneskelig kontakt gjennom e-poster, telefonkontakt, og Facebook sider.

Hva de ulike klubbene i Norge i dette arbeidet gjør, kan du lese ved å gå inn på de lokale klubbens side ved å laste opp: <https://soroptimistnorway.no/hva-gjoer-vi/prosjekter/moldovaprojektet/> Norgesunionen

har salg av Lilla sløyfer som går til bekjempelse av menneskehandel. 75 % til prosjekter i Moldova, herunder «Educating youth for the future» og videreutdanningsstipend til tidligere deltagere i «Life Skill» i Moldova. De resterende 25 % går til bevisstgjøringsarbeid i Norge for å forebygge/bekjempe menneskehandel i regi av unionen og klubbene. Bestill sløyfer og gjør en innsats for prosjektet vårt. Unionen har også gavekort som selges og som ligger inne på sidene våre under Moldovaprojektet. Dette kan du selv hente ut og benytte til venner og bekjente, men også som en hilsen til en foredragsholder.

TIPS!

Skulle din klubb være interessert i å ta kontakt med noen av de norske klubbene for å samarbeide om en klubb, da oppfordrer vi at du/dere tar kontakt og spør om denne muligheten. På den måten vil vårt felles arbeid deles på flere og det vil kunne skape gode bånd oss imellom – i vår union.

SOROPTIMIST- PROFILEN

SOLVEIG BEDA-CARIN HAUG URDAL SI RYGGE

Født: 26.10.1940, gift, 2 barn.

Utdanning: Cand.mag., lærerskole, engelsk, tysk.

Yrke: Rådgiver, pensjonist.

Medlem i SI Rygge fra 1984.

Verv i SI: Klubbpresident (1997–1999),
IGU koordinator i Norgesunionen (2000–2004)
Visepresident i Norgesunionen (2005–2007)
Unionspresident (2007–2009)
Guvernør: (2010–2012)

Foto: Privat.

Lite visste jeg i 1984 da jeg ble opptatt i SI Rygge at dette medlemskapet i en kvinneorganisasjon skulle fylle svært mye av mitt liv i decennier framover. Lite visste vel stifteren av Soroptimist International, Stuart Morrow, for 100 år siden at hans initiativ skulle resultere i en verdensomspennende kvinneorganisasjon med over 75 000 medlemmer. Selv om kvinner i USA i 1921 egentlig ikke hadde fullmakt til å stifte en slik organisasjon, og Morrow hadde økonomiske grunner til å engasjere seg, ble tråden plukket opp av

Violet Richardson samme år, og hun utnevnte seg selv som president i Soroptimist Club of Oakland. Spiren til en global stemme for kvinner med hovedmålsetting å fremme helse, økonomi, utdanning og myndiggjøring (empowerment) var sådd. Dette er en meningsfylt målsetting som ansporer oss alle til å gjøre en innsats for menneskeheten i lokal, nasjonal eller internasjonal sammenheng.

Hanne Jensbo, vår tidligere SIE og SI president, prøvde å oppsummere (1996) 10 gode grunner for å være soroptimist og publiserte dem:

1. I have a forum where I meet women in all ages and professions.
2. Through meetings and arrangements I get experiences which inspire my life.
3. I get network with independent, active women whom I can use and who can use me.
4. I get friends.
5. I get more self-confidence.
6. I have contact with women all over the world.
7. I have the right to participate in interesting meetings in my own club, in clubs in the neighbourhood, in the

Det ble svært aktive år med mye reising i embets medfør og av privat soroptimistkarakter.

region, in my country, in the Federation, in the whole world and in this way extend my horizon.

8. I stimulate my organizational skills when I take part in board meetings in all levels.
9. I can take part in and carry out activities to the benefit for my neighbour and myself.
10. When I grow older, I will have a substance in my life.

Alt dette stemmer jo!

Noen punkter blir nå kommentert. «Mer selvtillit» - ja, for en påtar seg verv som en ikke ville trodd seg kapabel til. Etter en del klubboppdrag med mye læring ble jeg president i SI Rygge i 1997-99. Det ble representasjon både i Norge og i Norden. Så vokser mulighetene, blant annet ved å si «JA» til å være IGU (international goodwill and understanding) koordinator i Norgesunionen 2000-04. Bare tittelen bebuder jo et spennende oppdrag!

Høydepunktet da for meg, for SI Rygge, for Norgesunionen, var at vi i Ryggeklubben tok ansvaret for å arrangere en «Youth Croisiere» i

2002 med overordnet motto «Youth under Sail» med læring om verdens energikilder.

Vi inviterte ungdommer fra 17-24 år i SIE til å være med på denne seilasen. Temaet **Energikilder** ble presentert med Solbergfoss kraftstasjon – (Atomreaktoren i Halden måtte dessverre avlyses) – økobygda i Borge – FREVAR på Øra. Mange av dere soroptimister i Østfold vil kjenne igjen dette. Turen gikk så over fjellet til Bergen hvor SS Statsraad Lehmkuhl lå og ventet med 5 dagers tokt til Shetland. Med vinden som energikilde seilte vi inn under oljeboringsplattformer i Nordsjøen. Hvem var medseilere? 26 ungdommer fra 18 forskjellige land, 57 norske ungdommer og soroptimister, resten av mannskapet var speidere fra Østfold.

Noen uforglemmelige dager til sjøs og på Shetland gav minner og kontakter for livet. Det var stort engasjement fra mange soroptimistklubber med mottakelse i Bergen med jente-buekorps. Så ble da også denne croisiere honorert med 2. pris i SIE's konkurranse om det beste prosjekt ved kongressen i Wien i 2005. Morsomt å være til stede!

Foto: Privat.

Foto: Privat.

Senere har det vært arrangert flere youth croisiere både i Norge og andre land, til og med i Australia. Et godt råd: Har dere kontakt med ungdommer i aktuell alder, følg med på nettet hva SI tilbyr. Men da må verden ha vendt tilbake til normal status.

Foto: Privat.

Fra skumsprøytens beruselse til mitt fortsatte soroptimistliv: Tilbud om å stille som visepresident i Norgesunionen i 2005. «JA», det kunne være interessant! Deretter fulgte unionspresidentvervet fra 2007-09 med SI Rygge som Norgesunions-klubb.

Det ble svært aktive år med mye reising i embets medfør og av privat soroptimistkarakter. Alt hadde en mening enten det gjaldt de internasjonale møtene som dannet det organisatoriske grunnlaget eller å besøke land hvor soroptimistene hadde humanitære oppgaver.

Det store og evigvarende engasjementet for meg har vært Moldova. Dette er som kjent et

prosjekt som Liv Handeland, SI Tønsberg, initierte etter soroptimistarbeid mot trafficking fra 2004 og spesielt etter TV aksjonen «Drømmefanger» i 2005. Moldova er fortsatt et av de fattigste land i Europa med mange foreldreløse barn og unge med få muligheter til utvikling, men med mange kvinner som arbeider for frihet og framgang.

Det er i dag 5 SI klubber i Moldova, snart 6 når SI Fredrikstad får stiftet SI Cantemir. Det er lett å bli bergtatt i et moldova-engasjement: skoler, etterutdanning, språkundervisning, brønner og vannforsyning, støtte til hospitaler, barnehager, barnehjem, eldreheim og aktivitetssentra. Norgesunionen står bak, og vi selger lilla sløyfer. Det nytter!

For å avslutte min verv-karriere var jeg guvernør for Norgesunionen 2010-12. Guvernørmøtene reviderer og bestemmer lovverk for organisasjonen, hva som kan synes arkaisk, og hva som er framtidsrettet. Således har passusen når det gjelder medlemskap «By invitation only» vært et aktuelt emne. Nå står det åpent at hvis den soroptimistiske idé interesserer deg, kan du selv ta kontakt med din lokale klubb.

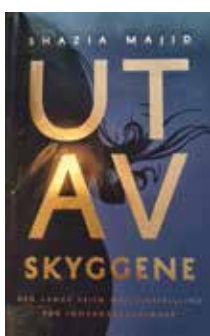
Bravo! Det har blitt besluttet i SIE at man kan ha et utøvende verv selv om man er over 75 år. Bravo!

I denne «story of my soroptimist life» som er noe rettet til nye og yngre soroptimister, går det fram at det er riktig å si «JA» til et aktuelt verv. Den personlige utvikling er viktig, å være med på prosjektene er meningsfylt og forankret i punkt 10 hos Hanne Jensbo: «When I grow older, I will have substance in my life.»

Hvem vet hva framtiden vil bringe? I et hvert fall er det ønske om at soroptimist-arbeidet må gå videre i en fredelig verden. «De gode gjerninger redder verden» skal Bjørnson ha sagt. Så klinger vel også Amanda Gorman's dikt i våre sinn:

«There is always light,
if only we're brave enough to see it.
if only we're brave enough to be it».

Bokomtaler

SHAZIA MAJID:

Ut av skyggene

Den lange veien mot likestilling for innvandrerkvinner. (Ashehoug)

Boken beskriver flere generasjoner kvinner med pakistanske røtter. Majid skriver om hvor forskjellige liv de lever, kvinnene som kom til Norge som voksne og døtrene deres som er født her. Hun skriver åpent om det vanskelige, om opprør mot patriarkatet, om utfordringer i arrangerte ekteskap, men også om samhold og kjærlighet i store familiene. Samtidig med kritikk av foreldregenerasjonens forsøk på å styre livsvalg og livsførsel for neste generasjon, formidler hun respekt for verdiene som foreldrene lever etter. Hun beskriver sin egen generasjon som storesøstergenerasjonen, de flinke jentene, mens småsøstrene er trygge nok til å si «fuck patriarkatet» - og stå for det. Hun forteller om sterke familier og kompliserte sosiale forventninger for alle kvinnegenerasjonene. «Dette er en bok fylt av ærlighet og kjærlighet, som definitivt løfter innvandrerkvinnene ut fra skyggene,» skriver Guri Hjeltnes i sin anmeldelse av boken. Boken vant Bokhandelens sakprosapris for 2019, og ble også nominert til Brageprisen og Litteraturkritikerprisen.

BENGT-OVE ANDREASSEN
OG TORJER A. OLSEN (RED.):

Urfolk og nasjonale minoriteter

Boken belyser mangfoldsperspektivet ved å gi oss kunnskap om urfolk og nasjonale minoriteter i Norge. Målgruppen er lærere og skolefolk som med ny læreplan skal gå mer i dybden på enkelte historiske temaer. Men når skoleelever skal lære om dette, bør den voksne generasjonen benytte anledningen til å oppdatere seg med ny kunnskap som omhandler samfunnet vi lever i. Dette er ikke kunnskap som har vært selvsagt i den skolen de fleste av oss gikk. I denne boken får vi kunnskap om våre egne nasjonale minoriteter: jøder, kvener, norske rom, romani/tatere og skogfinner. Jødernes historie i Norge er kjent, mens den historiske bakgrunnen til de andre nasjonale minoritetene har vært mindre synlig. Her får vi lese om språk og kultur og hvilke folkerettslige plikter den norske stat har overfor de nasjonale minoritetene. Samene har valgt å heller defineres som urfolk og slik komme under de internasjonale konvensjonene for urfolk. De senere årene har det blitt erkjent og beklaget at forrnorskingsprosessen fór hardt frem mot samisk språk og kultur. Også kristne fordommer bidro til å ødelegge viktige samiske kulturelle tradisjoner. Fremdeles er det mange som skammer seg over en samisk bakgrunn. I dag er samenes rettslige stilling en helt annen og samisk språk og kultur synes i det offentlige rom. Det er en stolthet over det samiske i nye generasjoner og en trygghet som gjør at unge kunstnere videreutvikler det samiske i samtiden. De nasjonale minoritetene er ikke på samme måten synlige og fremtrer med mindre trygghet som rettslig beskyttet minoritet. Både urfolk og de nasjonale minoritetene opplever fortsatt å bli marginalisert og diskriminert.

Digitalt seminar om vold i nære relasjoner

SIE-presidenten Anna Wszcelaszczynska oppfordrer klubbene til å gå sammen med andre organisasjoner og frivillige aktører om prosjekter og arrangementer. Da når vi ut til flere, vi blir synlige i andre miljøer og sprer kunnskap om hva soroptimistene står for. Det er også lettere å gjennomføre større tiltak når man samler krefter.

Foto: Mark Ledingham.

SI Tromsø: Internasjonalt seminar

‘Internasjonalt seminar’ i Tromsø er tilrettelegger av seminarer hver torsdag i vinterhalvåret, og en rekke av byens organisasjoner velger å ta ansvar for innhold i seminarene. Seminarene arrangeres på Tromsø Bibliotek og byarkiv og har stor oppslutning, men som et resultat av koronaen har det vært valgt ulike løsninger som å avlyse, velge fysiske seminarer med begrensa antall deltakere eller heldigitale arrangement.

Tromsø Soroptimistklubb valgte 26. november som sin dato, dagen etter den internasjonale dagen for vold mot kvinner. Tema for vårt seminar var vold i nære relasjoner og vold mot kvinner.

Da vi planla seminaret, så vi for oss et fysisk seminar med en av foredragsholderne via skjerm fra California, den andre foredragsholderen på scenen i Tromsø og et panel bestående av flere deltakere. Tromsø soroptimist sitt seminar var det siste i rekka i 2020. Da hadde organisasjonen Internasjonalt seminar rukket å arrangere flere heldigitale seminarer. Vår gruppe, som består av medlemmene Hege Brækhus, Kirsti Ytrehus, Aud Tåga og Elisabeth Sandersen hadde sett flere av de digitale arrangementene og valgte å tilpasse arrangementet til den digitale versjonen og gikk derfor bort fra å ha paneldebatt.

Forelesere fra Norge og USA

Det deltok to foredragsholdere som begge forsker på vold:

Forskeren Nancy Lemon fra Berkeley universitet i California er en ledende autoritet på temaet i USA, og hun har undervist om temaet siden 1988. Hun snakket om forholdene i USA, og holdt foredraget på engelsk.

Astrid M. A. Eriksen, forsker ved Samisk helseforskning, Universitet i Tromsø Norges arktiske universitet forsker på mangfoldsperspektiv i vold i nære relasjoner, og snakket om hva slags type vold som er vanlig i Norge og hvilke helseproblemer volden medfører. Eriksen holdt foredraget på norsk, men hadde sendt en engelsk oversikt over momentene på forhånd til Nancy Lemon.

Ansvarlige for arrangementet

Aud Tåga, som er president i Tromsøklubben, holdt innledning på norsk og fungerte som møteleder. Innledningen var oversatt til engelsk av Sigrid Ag og ble sendt til Nancy Lemon på forhånd. Hege Brækhus, som kjenner Lemon fra sin jobb introduserte henne, mens Elisabeth Sandersen introduserte Astrid M. A. Eriksen. Lemon og Eriksen ble kjent via dette arrangementet, og vi forstod det slik at de kommer til å ha faglig kontakt.

Den digitale løsningen

Selve seminaret foregikk på Teams, det tekniske opplegget stod Internasjonalt seminar for. Seminaret ble sendt via Facebook, og alle som ønsket å delta på seminaret så det her. Spørsmål fra deltakerne ble stilt i kommentarfeltet på Facebook, og Kirsti Ytrehus og Elisabeth Sandersen samla disse opp og formidla dem til foredragsholderne. Internasjonalt seminar strømmet foredraget, som var tilgjengelig på Facebooksiden deres i et par uker. Nancy Lemon tok kontakt og ville ha lenke til seminaret som hun spilte av for sine studenter på Berkeley University i California. Foredragsholderne var godt fornøyde med arrangementet.

Grappa var svært fornøyd med at mange fulgte seminaret og stolte over å ha fått til å arrangere et godt faglig seminar med stor relevans for vårt arbeid.

Å være ansvarlig for innhold i seminarrekka til Internasjonalt seminar er en god måte å synliggjøre soroptimistene og hva de står for. Neste seminar vi har ansvar for er 25. november 2021.

Aud Tåga

Brønnprosjekter i landsbyen Soltanesti i distriktet Nisporeni, Moldova

Follo og Rygge Soroptimistklubber etablerte i 2013 SI Nisporeni i Moldova.

Vi har støttet forskjellige prosjekter i Nisporeni – blant annet renovering av flere brønner, i flere år har vi vært med å arrangere sommerskole for sårbare barn/-unge og støttet engelskundervisning for søstrene i Nisporeni. Norgesunionen og flere andre klubber har bidratt i finansieringen av sommerskolen og brønnprosjektene.

President Elena Tabara kan mye engelsk, og nå har også engelsklæreren deres Rodica Panfil blitt medlem i klubben.

I disse koronatider har det ikke vært mulig å arrangere sommerskole, men vi har bidratt i finansieringen av flere brønner i landsbyen

Soltanesti som ligger på landsbygda i distriktet Nisporeni. Vi har med hjelp av Norgesunionen bidratt i finansieringen av renovering av tre brønner/fontener i Soltanesti. De har greid å gjennomføre renoveringen rimeligere enn budsjettet – blant annet på grunn av egeninnsats fra beboerne i landsbyen. Derfor har de også kjøpt inn materialer til en fjerde brønn som de vil gjøre ferdig til sommeren.

Vi spurte klubben for en stund siden om SI Nisporeni kunne skrive litt om landsbyen Soltanesti og vannsituasjonen.

2. februar mottok vi et notat fra president Elena Tabara på engelsk.

Brønner i Soltanesti. Foto: Privat.

Vi synes det er en god beskrivelse av Soltanesti og vannsituasjonen der. Vi velger å ikke rette på noe i notatet. Notatet, se neste side, viser at de også kan uttrykke seg meget bra på engelsk.

Februar 2021

Nisporeni-gruppen Rygge og Follo
Solveig Haug Urdal, Kari Mitter,
Camilla Haslund Wik, Bente
Gårdeng, Mette Jensen, Linn
Pettersen og Ingjerd Juel Ingeborgrud.

Brønner i Soltanesti. Foto: Privat.

Norwegian Union of Soroptimists supplies people from Moldova with water

”Water is the source of life”. That is why the Soroptimists from Norway, accepted to support the reconstruction of the wells from Soltănești – a village situated in the center-west of Moldova, at 10 kilometers from the town of Nisporeni, with a population of 1576 inhabitants - most of them old, with low income. About 250 people are employed in agriculture, 82 people work at the Pigs Growing Complex, 45 - work at 2 factories from Nisporeni, some work at the Hall, kindergarten or school.

The problem of water in Soltănești is not new. Because of the drought of the recent years and the unfavorable ecology, the villagers were not supplied with drinking water. In 2010, the project “Supply of citizens with drinking water” was implemented and financed from the Fund of investments of the R.Moldova, but the main source of water identified in this project disappears from May to October. In the months of November-February the inhabitants are supplied with water 2 days a week.

The population of the village cannot be also, supplied with water from the existing Nisporeni-Prut aqueduct in the near future, because a new treatment plant is necessary to be constructed. The existing one was not projected for a bigger volume of water.

Due to the address of Cozari Zinaida, resident of Soltanesti village, a woman with initiative and with a lot of enthusiasm, a former member of Soroptimist International Nisporeni Club, the reconstruction of old sources of water was initiated. With the support of the Follo and Rygge Soroptimist Clubs from Norway, three sources of water were restaured, renoveted, in order to be useful for people. We, also, have to mention that the reconstruction works at these fountains were carried out with care. The villagers contributed with physical work more than we expected, that is why we managed to make some economies. There were saved at the first fountain 410 euros, which were used at the second fountain, in 2019; from the third fountain 450 euros were saved, which were used at the fourth fountain, in 2020, to buy building materials. This fountain will be finished in the summer of this year. The village administration contributed with 150 euros to 2 fountains.

The members of the Nisporeni Soroptimist Club monitored the progress of the construction works at these fountains, they organized meetings with the villagers. The correctness of the use of finances was checked.

Now, the three renovated fountains are used by about 750 people. Even people from nearby villages come and take water. Even if the quality of water is not very high, the inhabitants are very thankful and take care of these fountains to keep them in good condition, as an essential source of life. It is well known that the underground water in Moldova was strongly polluted during the communistic period, when a lot of pesticides were used. So, all over the country, the quality standards of water are not the best. Local authorities are negotiating with romanian authorities to bring water from the Carpatian Mountains.

The implementation of these projects ment a big help the inhabitants. It eliminated the outbreaks of infectious diseases, strengthened food security and improved the infrastructure of the village.

“We never know the worth of water till the well is dry.” — Thomas Fuller

SI Nisporeni, Elena Tabara, president.

VANNdring med Larvik Soroptimistklubb

Verdens vanndag ble opprettet i etterkant av FNs konferanse om miljø og utvikling i Rio i 1992.

FNs generalforsamling vedtok at 22. mars 1993 skulle være Verdens vanndag – og at dagen skulle markeres årlig fra da av. Verdensbefolkningen vokser, og det betyr at etterspørselen etter vann øker. Vann er den mest dyrebare ressursen, og for at alle skal ha tilgang må vi bruke vann mer ansvarlig.

2,1 milliarder mennesker mangler tilgang til rent drikkevann hjemme. I 8 av 10 husholdninger uten

vanntilgang er jenter og kvinner ansvarlig for å hente vann til familien. For å sikre bærekraftig utvikling er det helt nødvendig at alle mennesker får rent, trygt vann.

Larvik Soroptimistklubb har markert denne dagen de siste 10 årene med ulike VANNdringer i nærheten av sjøen eller Lågen i vårt distrikt. I solidaritet med alle kvinner som daglig må gå langt (6 km i snitt) for å hente vann til familien. Aktiviteter som støtter

vannprosjekter både i Moldova og Rwanda er om mulig enda viktigere nå, når vi ser hvor viktig tilgang på vann er for å begrense smitte i denne skremmende pandemien.

VANNdringen er bokstavelig talt en dråpe i havet, men setter fokus på et viktig tema: Kvinner og utdanning, vann, energi og menneskeverd.

*Torunn H. Haarberg
og Hilde Eskedal
Larvik soroptimistklubb*

Foto: Privat.

FN-dager

Internasjonale dager for å markere og spre kunnskap om viktige temaer.

24. JANUAR

DEN INTERNASJONALE DAGEN FOR UTDANNING.

Soroptimister arbeider for å bedre kvinner og jenters liv og status gjennom utdanning.

6. FEBRUAR

DEN INTERNASJONALE DAGEN MOT KVINNELIG KJØNNSLEMLESTELSE.

Denne FN dagen har som formål å gi kunnskap og iverksette tiltak mot kvinnelig kjønnslemlestelse.

8. MARS

DEN INTERNASJONALE KVINNE DAGEN.

Med denne dagen markerer vi kvinners kampsaker og rettigheter.

Vi står opp for kvinner!

22. MARS

DEN INTERNASJONALE VANN DAGEN.

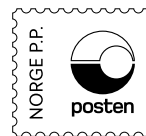
Dette er en FN dag som helt siden 1992 markeres hvert år for og minne oss om den store mangelen på rent drikkevann.

21. MAI

DEN INTERNASJONALE DAGEN FOR KULTURELT MANGFOLD.

Dette er verdensdagen for dialog og utvikling, dagen som gjør det mulig å se hva som er en av menneskehetens viktigste kilder til rikdom: vår mangfoldighet

Returadresse:
Norsk Soroptima
v/Grete Korseberg
Torsnesveien 266,
1634 Gamle Fredrikstad

Soroptimist International støtter de globale bærekraftsmålene

HVA SKJER?

28.–30.05.21

Landsmøte og representantskapsmøte
2021, Ålesund. DIGITALT.

02.–04.07.21

Europeisk kongress og markering av
SIs 100-årsjubileum, Krakow, Polen.
AVLYST.

27.–29.07.23

Soroptimist International Convention
2023, Dublin, Irland.

SJEKK ADRESSEN DIN

Klubbene har nå sendt oppdaterte
adresselister til landssekretæren. Vi
håper at vi får færre blader i retur denne
gangen. Sjekk gjerne adressen din og
meld fra til sekretæren hvis den skulle
være feil. Medlemsregisteret finner du
på <https://soroptimistnorway.no/>. Velg
'Logg inn' for å komme til intranettet.
Klikk da på Klubbområde >Medlemmer
for å finne din klubb. Klikk på navnet
ditt for å finne ut hva som står lagret på
deg.

AKTUELLE NETTADRESSER

Stoff til Soroptima sendes til
soroptima@soroptimistnorway.no

SI Norgesunionen nettside
www.soroptimistnorway.no

Soroptimist International
www.soroptimistinternational.org

Facebook
[www.facebook.com/
SoroptimistNorway](http://www.facebook.com/SoroptimistNorway)

Europaføderasjonen
www.soroptimisteurope.org

Soroptimist Project Matching
www.soroptimistprojects.org

Fokus:
www.fokuskvinner.no

FNs kvinneorganisasjon:
www.unwomen.org

FN-sambandet:
www.fn.no

LITT PRAKTISK

Har du innspill til saker vi
skal skrive om, tips oss på
soroptima@soroptimistnorway.no.
Det er også fint å motta ferdige tekster
fra klubbene om aktiviteter som har
vært gjennomført eller refleksjoner over
aktuelle soroptimist-tema.

Bilder forteller mye, de hever leseglede
og opplevelse. Det er viktig at bilder er
i et slikt format at de lar seg trykke opp
uten å forringes. De bør være fra noen
MB (megabite) og oppover.

Kontakt oss gjerne for mer informasjon
om bilder, størrelse og oppløsningsgrad.

NESTE NUMMER

Frist for å sende inn stoff til neste
nummer er **3. mai 2021**.

Tema for neste nummer er **kvinner,
kultur og idrett**. Temaet skal belyses
i et likestillingsperspektiv og
et mangfoldsperspektiv.